

اعزام هیات تجاری دانش بنیان به مجمع تجاری-تخصصی فناوری

اطلاعات و ارتباطات ایران و روسیه

و روسیه شرکت و از مراکز مهم مرتبط با فناوری اطلاعات و ارتباطات روسیه بازدید می کند. سرپرستی این هیات را سعید رسول اف، عضو هیات مدیره مجمع تشکل های دانش بنیان ایران، برعهده دارد که در مجمع تخصصی فناوری اطلاعات و ارتباطات ایران و روسیه به همراه سرگئی پلوگوتارنکو، مدیرعامل دیجیتال اکونومی روسیه سخنرانی خواهند کرد.

مجمع تشکل های دانش بنیان ایران با همکاری اتاق بازرگانی تهران، صندوق نوآوری و شکوفایی ریاست جمهوری و شرکت شتاب دهنده صادراتی ریتون ایران، یک هیات تجاری را برای حضور در مجمع تجاری-تخصصی فناوری اطلاعات و ارتباطات ایران و روسیه به مسکو اعزام کرد. این هیات در مجمع تخصصی فناوری اطلاعات و ارتباطات ایران

فهرست

- ◇ اعزام هیات تجاری دانش بنیان به مجمع تجاری-تخصصی فناوری اطلاعات و ارتباطات ایران و روسیه/۱
- ◇ فراخوان پذیرش و جذب کارگزاران میز خدمت مجمع تشکل های دانش بنیان/۲
- ◇ بررسی وضعیت صنعت برق؛ سالها سرمایه گذاری عقب افتاده در کشور داریم/۴
- ◇ مجمع تشکل های دانش بنیان ایران حامی برگزاری تیک آف جذب سرمایه برای استارت آپها در حوزه هوشمندسازی در معدن و صنایع وابسته/۷
- ◇ حضور هیات تخصصی دانش بنیان در رویداد فناوری اطلاعات و ارتباطات ایران و روسیه ۲۰۲۴/۸
- ◇ آرمان مولد اقتصاد یک کشور، بخش خصوصی است/۱۰
- ◇ اعضای مجمع تشکل های دانش بنیان ایران/۱۴

گردآوری و اجرا: روابط عمومی مجمع تشکل های دانش بنیان ایران
تلفن تماس: ۰۹۳۶۳۲۳۳۸۲۱
نشانی الکترونیکی: info@daneshbonyan.co
نشانی سایت: daneshbonyan.co
تلگرام: @daneshbonyan1391
اینستاگرام: @daneshbonyan.co

مذاکره موثر بین المللی و معرفی روندها و رویکردهای اقتصاد دیجیتال روسیه برگزار خواهد شد.

بر اساس این گزارش، در اولین روز کاری، فعالان اقتصادی حاضر در این هیات تجاری تشکیل جلسه داده‌اند و شرکت‌ها فعالیت و محصولات خود را معرفی می‌کنند.

در ادامه سعید رسول‌اف، عضو هیات مدیره مجمع تشکل‌های دانش بنیان ایران سخنرانی خواهد کرد و حمایت‌ها و همراهی اتاق تهران و مجمع تشکل‌های دانش بنیان را در مسیر توسعه بین‌المللی توضیح خواهد داد.

در بخش سوم این جلسه نیز کارگاه مذاکره موثر بین المللی به منظور آشنایی فعالان اقتصادی حاضر در این هیات تجاری برای مذاکرات و تعاملات روزهای آینده این هیات برگزار می‌شود.

حسام‌الدین حلاج گفت: بازدید از پارک فناوری اسککوا، سایت تولید دیتاسنتر سیترونی‌کس، مرکز کنترل دیجیتال روسیه در دستور کار هیات اعزامی قرار دارد. این هیات همچنین از نمایشگاه بازی‌سازی رایانه‌ای روسیه ۲۰۲۴ (RED Games Expo) که از هشتم لغایت یازدهم آذر ماه ۱۴۰۳ با تمرکز بر صنایع خلاق برپا می‌شود نیز بازدید خواهد کرد.

حلاج ادامه داد: در جریان این بازدیدها، به منظور تحقق اهداف اتاق تهران در حمایت از اعضای خود جهت یافتن همتایان مناسب کسب‌وکارها و اتصال به خریداران بالقوه روسی، شرکت‌های ایرانی حاضر در این هیات فرصت معرفی فعالیت خود را به طرف‌های روسی خواهند داشت و جلسات مذاکرات دوجانبه تجاری برگزار خواهد شد. همچنین کارگاه‌های مختلفی در ارتباط با

فراخوان پذیرش و جذب کارگزاران میز خدمت مجمع تشکل های دانش بنیان

تا پس از بررسی توانمندی های ایشان، به عنوان کارگزار مجمع معرفی شوند. این خدمات شامل موارد زیر است:

- * **اخذ اعتبار مالیاتی**
- * **مشاوره دانش بنیانی**
- * **شکل دهی کسب و کار**
- * **جذب سرمایه**
- * **حقوقی و مالیات**
- * **عارضه یابی سازمانی**
- * **ارزش گذاری دارایی های نامشهود**

مجمع تشکل های دانش بنیان ایران، به منظور ارائه خدمات مورد نیاز شرکت های زیرمجموعه تشکل های عضو خود، بستری ایجاد کرده است تا شرکت ها و تشکل ها بتوانند خدمات و مشاوره های مورد نیاز خود را در اسرع وقت دریافت نمایند. کارگزارانی که ارائه دهنده خدمات مورد نیاز کسب و کارها هستند در صورت تمایل به همکاری با مجمع تشکل های دانش بنیان ایران می توانند درخواست خود را از طریق ثبت نام در همین سایت ارائه کنند

بررسی وضعیت صنعت برق؛ سال‌ها سرمایه‌گذاری عقب افتاده در کشور داریم

درستی به وظیفه خودش عمل کند، قیمت‌ها واقعی و تعرفه‌ها مقرون به صرفه خواهد بود و از آنجا به بعد سرمایه‌گذاران بخش خصوصی به این حوزه ورود خواهند کرد.

قیمتگذاری دستوری چه آثاری در صنعت برق برجای گذاشته است؟

در رابطه با این مقوله واقعیت این است که اگر در هر صنعتی قیمت عرضه و فروش پایین‌تر از قیمت تمام شده باشد موجب ایجاد ناترازی می‌شود. وضعیت صنعت برق هم به همین منوال است. به گونه‌ای که در راستای این کمبودی که سالیانه در صنعت برق داریم باید سرمایه‌گذاری صورت گیرد. سال‌ها سرمایه‌گذاری عقب افتاده در کشور داریم و یکی از دلایل آن هم این است که وقتی سرمایه‌گذاری توسط بخش خصوصی صورت می‌گیرد، نمی‌تواند به آن بازگشت سرمایه‌ای که مدنظر دارد برسد. بنابراین، بخش خصوصی به این حوزه ورود نمی‌کند و بخش دولتی هم با توجه به کمبود نقدینگی توانایی انجام این کار را ندارد.

صنعت برق همواره به‌عنوان یکی از اجزای استراتژیک و توسعه بخش سایر حوزه‌های اقتصادی کشور محسوب می‌شود. با وجود اینکه صنعت برق نقش بسزایی در توسعه کشور داشته اما در چند دهه اخیر با مسائل و مشکلات بسیاری مواجه شده است. به گونه‌ای که در سال‌های اخیر شاهد بروز خاموشی در کشور بوده‌ایم. عدم سرمایه‌گذاری، قیمتگذاری دستوری، بودجه ناکافی و ناتوانی در تقویت زیرساخت‌ها، در سال‌های اخیر این صنعت را با بحران مواجه کرده است.

سید محسن میرصدری، عضو هیات مدیره مجمع تشکل‌های دانش‌بنیان ایران و عضو هیات مدیره سندیکای صنعت برق ایران معتقد است: بورس انرژی می‌تواند نجات‌بخش این صنعت باشد و باید یک بازار تخصصی و یک فضای مطمئن برای خرید و فروش برق و گاز و سایر منابع انرژی ایجاد کند. در چنین شرایطی قیمت‌ها به صورت شفاف و نه دستوری اعلام و مبادلات عرضه و تقاضا انجام می‌گیرد. اگر بورس انرژی بتواند به

آیا این امکان وجود ندارد که بتوان به گونه‌ای برای غیر از شبکه، برق تولید کرد؟ آیا عرضه و تقاضای برق حتما باید در بستر شبکه باشد؟

یک بحثی به نام تولید پراکنده وجود دارد؛ یعنی در حوزه‌هایی که تحت پوشش شبکه برق نیست بنا به صلاحدید، اگر به عنوان مثال امکان احداث نیروگاه خورشیدی وجود داشته باشد؛ می‌توانیم ژنراتوری تعبیه کنیم یا سیستمی برای تبدیل انرژی خورشیدی به برق ایجاد کنیم. اما وقتی که در مقیاس بزرگ بخواهیم کار کنیم باید این کار در شبکه صورت بگیرد. چون عواملی نظیر پایداری شبکه در شبکه سراسری برق اتفاق می‌افتد و این نیازمند آن است که سیستم انتقال برق بر بستر شبکه یکپارچه اتفاق بیفتد. از سوی دیگر، اگر هر کس بخواهد برق را در مقیاس‌های بزرگ، به صورت محلی تولید کند و بفروشد ممکن است دچار مسائل و مشکلات امنیتی شویم. بنابراین، سیستم انتقال برق باید بر بستر شبکه سراسری باشد که اکنون می‌بینیم متعلق به دولت و زیر نظر اوست.

چرا صنایع آزاد نیستند برای اینکه خودشان بتوانند در نیروگاه‌های خصوصی برق تولید کرده و توزیع کنند؟

بر اساس ماده ۱۶ قانون جهش تولید دانش‌بنیان صناعی که مصرف بیشتر از یک مگاوات دارند، موظفند یک درصد از برق مورد نیاز سالیانه خودشان را از طریق احداث نیروگاه تجدیدپذیر تامین کنند و این رقم در سال پنجم، به حداقل ۵ درصد خواهد رسید. بنابراین، صنایع بزرگ می‌توانند و اصلا موظف هستند که تولید برق داشته باشند و در غیر این صورت جریمه می‌شوند

چنانچه مشاهده می‌کنیم حتی امکان پرداخت بدهی و معوقات خود را به پیمانکاران بخش خصوصی ندارند و این است تمام ماجرای قیمتگذاری دستوری؛ بنابراین، وقتی قیمت برق دستوری و پایین‌تر از بهای تمام شده تعیین می‌شود، نتیجه می‌شود همان چیزی که الان با آن مواجه هستیم.

از طرفی وقتی در تولید، انتقال و توزیع صنعت برق سرمایه‌گذاری اتفاق نیفتد، باعث بروز خاموشی می‌شود. شبکه حال حاضر نیاز به ارتقای کیفیت و بازسازی دارد و قیمتگذاری دستوری باعث می‌شود این دور باطل ادامه پیدا کرده و ما امکان بهسازی و نوسازی زیرساخت‌های این صنعت را هم نداشته باشیم.

از سوی دیگر، در بخش مصرف هم وقتی قیمت واقعی نباشد دیگر کسی به بهره‌وری و کنترل مصرف فکر نمی‌کند و با افزایش تقاضای مصرف مواجه می‌شویم که این هم به شبکه فشار وارد آورده و باعث بروز مشکلات بی‌شماری می‌شود.

این در حالیست که اگر قیمت واقعی باشد، انرژی‌های تجدیدپذیر هم رونق بیشتری خواهد گرفت، چون الان برای مصرف آنها ملزم به پرداخت بهای بسیار بیشتری نسبت به برق مصرفی هستیم و انگیزه‌ای برای تولید انرژی برق تجدیدپذیر باقی نمانده است. با این وضعیت که سرمایه‌گذاری و انجام پروژه‌های تولید برق تجدیدپذیر به صرفه نیست باید به پروژه‌های دولتی اکتفا کنیم. از آن طرف، دولت هم هر وقت نقدینگی داشته باشد کاری انجام می‌دهد که اکنون هم با کمبود نقدینگی مواجه است و نتیجه‌اش این است که مدام با خاموشی مواجه هستیم.

خصوصی مطرح است مقولاتی مانند کارایی، بهره‌وری و کاهش هزینه‌ها هم مهم می‌شود. بنابراین، در بلند مدت شاهد کاهش مصرف انرژی، افزایش عرضه و ارتقای بهره‌وری خواهیم بود. ضمن اینکه، مجالی خواهد بود برای اینکه پروژه‌های مرتبط با حوزه انرژی و به‌ویژه انرژی‌های تجدیدپذیر و بهبود زیرساخت‌های برق بتوانند از طریق بورس تامین مالی شود.

و اکنون چرا چنین اتفاقاتی را شاهد نیستیم؟

خب، در حال حاضر بورس انرژی کارکرد اصلی خودش را ندارد و عرضه کنندگان برق اکثراً نیروگاه‌های دولتی هستند. بنابراین، اگر بورس به جایگاه اصلی خودش برسد، هم می‌تواند یک بازار فیزیکی برای خرید و فروش برق در صنعت برق ایجاد کند و هم قیمت برق واقعی‌تر شود. ضمن اینکه، بازار مشتقات انرژی هم ایجاد خواهد شد که بر بستر آن با استفاده از ابزارهای مالی به جای برق قراردادهایی مبادله شود و از این طریق ریسک‌های قیمت هم مدیریت شود.

در بخشی از صحبت‌هایتان به انرژی‌های تجدیدپذیر اشاره کردید، در این رابطه هم توضیح دهید که وضعیت کنونی به چه صورت است؟

در حال حاضر، تلاش شده که ظرفیت نیروگاه‌های تجدیدپذیر افزایش پیدا کند. دائما مناقصاتی در حال برگزاری است که با توجه به اینکه نرخ خرید تضمینی برق تجدیدپذیر را جذاب کرده‌اند، شرکت‌ها در آن حضور پیدا می‌کنند. البته ما از وضعیت استاندارد دنیا عقب هستیم و الان حدود ۲ درصد از مصرف برق کشور از کل تولید برق کشور از انرژی تجدیدپذیر است که در دنیا این رقم حدود ۱۳ درصد است.

و باید برق مصرفی اضافی خود را با تعرفه تجدیدپذیر پرداخت کنند.

سپس، ۵۰ درصد درآمدی که از این محل حاصل می‌شود صرف خرید تضمینی برق تجدیدپذیر می‌شود و ۲۵ درصد آن هم به معاونت علمی و اقتصاد دانش‌بنیان ریاست جمهوری تخصیص داده می‌شود که صرف حمایت از آزمایشگاه‌ها، شرکت‌های دانش‌بنیان و شتابدهنده‌ها شود.

بنابراین، امکان تولید برق توسط بخش خصوصی تا حدودی میسر است که به نظر می‌رسد باید بیشتر از این امکان استفاده کنند و در مراحل بعدی بتوانیم انتظار داشته باشیم که وارد فازهای دیگر شویم.

در قسمتی از صحبت‌هایتان اشاره کردید که قیمتگذاری دستوری باعث کاهش سرمایه‌گذاری در این حوزه و ایجاد بدهی سنگین دولت به پیمانکاران شده و در ادامه قطعی برق و ناپایداری شبکه را به همراه دارد. در این بین برای از میان برداشتن انحصار موجود، بورس انرژی چه نقشی می‌تواند ایفا کند؟

ببینید، بورس انرژی کارکرد خودش را دارد و باید یک بازار تخصصی و یک فضای مطمئن برای خرید و فروش برق و گاز و سایر منابع انرژی ایجاد کند که بر بستر آن قیمت‌ها به صورت شفاف اعلام و مبادلات عرضه و تقاضا انجام گیرد. اگر بورس انرژی بتواند به این وظیفه خودش به درستی عمل کند، قیمتگذاری شفاف صورت می‌گیرد و وقتی که قیمت شفاف شود و تعرفه‌ها به نحوی باشد که مقرون به صرفه باشد، از آنجا به بعد سرمایه‌گذاران بخش خصوصی می‌توانند ورود کنند. وقتی اینها وارد می‌شوند چون پای سود و زیان بخش

و چالش‌هایشان برطرف نشده است. مشکلات زیرساختی در این حوزه وجود دارد، چراکه، در جایی که نیروگاه نصب می‌شود باید امکان انتقال و زیرساخت‌های اتصال به شبکه وجود داشته باشد.

برای توسعه این حوزه چه باید کرد؟

در وهله نخست، صندوق توسعه ملی باید به تعهدات خود در زمینه تامین مالی پروژه‌ها عمل کند و به این فرآیند کمک کند.

از نظر انرژی‌های تجدیدپذیر درست است که شتاب ما بیشتر شده اما خیلی راه داریم که با توجه به ظرفیت بسیار زیادی که در کشورمان در این زمینه وجود دارد بتوانیم به نقطه مطلوب برسیم و بتوانیم با رفع موانع و ایجاد مشوق‌هایی مانند امکان صادرات و سوآپ این بازار را رونق دهیم. ضمن اینکه بورس انرژی هم در این حوزه می‌تواند نقش بسزایی ایفا کند که اگر در این حوزه جا بیفتد و خرید و فروش در بستر آن صورت گیرد می‌تواند مشوق خوبی باشد.

اما در برنامه‌هایی که اعلام شده مشخص است که در تلاش هستند که این رقم را به حد متوسط دنیا و حتی به حدود ۱۵ درصد افزایش دهند. برنامه‌های توسعه‌ای بلندمدتی هم برای این مقوله در نظر گرفته شده است که سرمایه‌گذاران بخش خصوصی به حضور در این حوزه علاقه‌مند شوند.

اما در هر حال، مشکلاتی وجود دارد. به‌عنوان مثال، برای تحقق این پروژه‌ها نیاز به ثبت

سفارش و واردات پنل و تجهیزات وجود دارد، چون ظرفیت تولید داخل با وجود اینکه پیشرفت‌هایی داشته است، اما کفایت نمی‌کند و همچنان وابسته به واردات هستیم. واردات هم که با چالش‌هایی نظیر ثبت سفارش و تخصیص ارز و مواردی از این دست مواجه است.

از سوی دیگر، چالش مجوزها وجود دارد. چراکه، برای احداث نیروگاه‌های خورشیدی زمین وسیع و قابل توجهی مورد نیاز است و خیلی وقت‌ها می‌شنویم که پروژه‌هایی که باید از یک سال پیش اجرایی می‌شده هنوز مشکل دریافت مجوز دارند

مجمع تشکل‌های دانش‌بنیان ایران حامی برگزاری

تیک آف جذب سرمایه برای استارت‌آپ‌ها در حوزه هوشمندسازی در معدن و صنایع وابسته

مجمع تشکل‌های دانش‌بنیان ایران حامی برگزاری
 تیک آف جذب سرمایه برای استارت‌آپ‌ها در حوزه هوشمندسازی در معدن و صنایع وابسته

مركز نوآوری و تحول دیجیتال اتاق بازرگان تهران
 یا همگامی صندوق پژوهش و فناوری و ستا و دیجی تکست مرکز می‌کند

رویداد تیک آف جذب سرمایه برای استارت‌آپ‌ها در حوزه
هوشمندسازی در معدن و صنایع وابسته

اکتشاف
 استخراج
 پشتیبانی
 فرآوری
 حوزه‌های رویداد

مبلغ ثبت‌نام تیم‌ها و سرمایه‌گذاران
 ۳۰ آذرماه ۱۴۰۲

۲۱-۸۸۷۱۷۵۲۲
 همراهان رویداد

حضور هیات تخصصی دانش بنیان در رویداد فناوری اطلاعات و ارتباطات ایران و روسیه ۲۰۲۴

در ابتدای این رویداد سعید رسول‌اف به سابقه ۱۴۰ ساله اتاق تهران اشاره کرد و آن را قدیمی‌ترین نهاد مدنی بخش خصوصی در ایران با ۱۴۰ سال قدمت خواند و گفت: اتاق تهران در سال‌های اخیر تمرکز زیادی روی توسعه اقتصاد دیجیتال داشته و در حال حاضر تعدادی از فعالان اقتصاد دیجیتال ایران که شامل ۱۸ شرکت هستند در این رویداد برای گفت‌وگو با همتایان خود در روسیه حضور دارند.

رسول‌اف که سرپرستی این هیات اعزامی را بر عهده دارد، گفت: اتاق تهران با نزدیک به ۴۰ هزار عضو فعال در زمینه‌های مختلف اقتصادی، می‌تواند بستر مناسبی برای زمینه توسعه روابط و تعامل بیشتر شرکت‌های روسی با شرکت‌های ایرانی را فراهم کند.

او از آمادگی کامل جهت تبادل هیات‌های تجاری تخصصی بین دو کشور گفت و افزود: رویدادهای متعددی در حوزه‌های مرتبط با فناوری اطلاعات و ارتباطات در ابعاد بین‌المللی مانند ال‌کامپ، تلکام، کنگره موبایل در تهران برگزار می‌شود و

طی سفر هیات تجاری دانش بنیان به مسکو برای حضور در رویداد تخصصی فناوری اطلاعات و ارتباطات ایران و روسیه، شرکت‌های دو طرف با معرفی محصولات و خدمات خود، از توسعه مبادلات تجاری به‌ویژه در حوزه ICT استقبال کردند.

به گزارش روابط عمومی مجمع تشکل‌های دانش بنیان ایران، هیات تجاری تخصصی متشکل از نمایندگان شرکت‌های دانش بنیان در حوزه فناوری اطلاعات که به همت مجمع تشکل‌های دانش بنیان، اتاق بازرگانی تهران، صندوق نوآوری و شکوفایی ریاست جمهوری و همکاری شرکت توسعه صادرات و تبادل فناوری ریتون به مسکو سفر کرده بود، در رویداد تخصصی فناوری اطلاعات و ارتباطات ایران و روسیه شرکت کرد.

در این رویداد سرگئی پلوگوتارنکو، مدیرعامل دیجیتال اکونومی روسیه و سعید رسول‌اف، عضو هیات مدیره مجمع تشکل‌های دانش بنیان ایران سخنرانی کردند و در ادامه شرکت‌ها به مذاکره مستقیم با یکدیگر پرداختند.

کامل برای هر گونه تعامل و همکاری با شرکت‌های روسی در حوزه اقتصاد دیجیتال دارد؛ زیرا که شرکت‌های بزرگی در ایران فعالیت دارند و در بسیاری از حوزه‌های زیرساختی و نرم‌افزاری و محتوای اقتصاد دیجیتال، خدمات بسیار خوب و رقابتی ارائه می‌کنند. بر اساس این گزارش، سرگئی پلوگوتارنکو، مدیرعامل دیجیتال اکونومی روسیه، نیز در این رویداد دوجانبه در خصوص ظرفیت‌ها و تمایل شرکت‌های روسی برای توسعه تبادلات تجاری بین شرکت‌های روسی و ایرانی سخن گفت و از پیشنهادات طرف ایرانی و توسعه همکاری‌ها با محوریت اتاق تهران، استقبال کرد. در ادامه این برنامه کارگاهی برای معرفی روندها و رویکردهای اقتصاد دیجیتال روسیه برگزار شد و در بخش سوم فروم فناوری اطلاعات و ارتباطات ایران و روسیه ۲۰۲۴ شرکت‌های ایرانی و روسی به تشریح فعالیت‌ها و محصولات خود پرداختند. در بخش پایانی این رویداد نیز جلسه مذاکره **B2B** بین شرکت‌های ایرانی و روسی برگزار شد.

ما از حضور شرکت‌های روسی در این رویدادها استقبال می‌کنیم. رسول‌اف یکی از مسائل تعامل و تجارت بین شرکت‌های ایرانی و روسی را اطلاعات اندک طرفین تجاری از یکدیگر خواند و عنوان کرد: یکی از مسائل شرکت‌های ایرانی کمبود اطلاعات و شناخت آنها از فعالان حوزه اقتصاد دیجیتال روسیه است. ما در سال‌های اخیر صرفاً با دو الی سه استان در روسیه تبادلات تجاری داشته‌ایم. در طرف مقابل نیز شرایط به همین شکل است و شرکت‌های روسی هم با شرکت‌های چند استان بزرگ ایران روابط تجاری برقرار می‌کنند. پس بسیار مهم است که بتوانیم از طریق همکاری بین اتاق بازرگانی تهران و اتاق مسکو و نهادهای دیگر همچون دیجیتال اکونومی روسیه به شناخت بازار دو کشور برای فعالان کمک کنیم. سپس زمانی که این همکاری و شناخت رخ دهد، می‌توانیم با استفاده از ظرفیت‌های اتاق تهران برای همکاری شرکت‌ها در حوزه‌های مختلف اقدام به تناظریابی کنیم. وی در پایان اعلام کرد که اتاق تهران آمادگی

آرمان مولد اقتصاد یک کشور، بخش خصوصی است

اقتصاد کشور ریزش می‌کند. لذا آن چیزی که در وهله نخست حایز اهمیت است، این است که ما مفهوم اقتصاد انرژی را بدانیم و درک درستی از هزینه-درآمد داشته باشیم. این در حالیست که دولت هیچ‌گاه سعی نکرده روی مدل‌های اقتصادی متمرکز شود و تمایل نداشته از افراد کارآمد و به خصوص از بخش خصوصی واقعی کشور استفاده کند.

به بیان دیگر، اصلاً اجازه نداده که بخش خصوصی در برنامه‌ها و پروژه‌های مربوط به دولت مشارکت کند. به بیان دیگر، دولت به طور مستمر در حال تضعیف بخش خصوصی است، به گونه‌ای که اکنون ملاحظه می‌فرمایید یکی از بزرگترین مشکلات این است که ۹۵ درصد پروژه‌های اجرایی و عمرانی کشور در اختیار شرکت‌های دولتی و خصوصی است، بعد خصولتی‌ها این پروژه‌ها را دست دوم و سوم به بخش خصوصی واقعی واگذار می‌کنند. یعنی عملاً بخش خصوصی واقعی ۵۶ درصد پروژه‌های اجرایی کشور را انجام می‌دهد ولی به صورت دست دوم و سوم؛ معنی و مفهوم

یکی از بزرگ‌ترین چالش‌های بخش خصوصی فعال در صنعت نفت در دهه‌های اخیر که بارها و بارها راجع به آن صحبت شده اس، مقوله «تامین مالی» پروژه‌های نفت و گاز است که فعالان این حوزه را با مسائل بی‌شماری مواجه کرده و بار مشکلات بخش خصوصی را سنگین‌تر کرده است. بدهی‌های دولت‌های گذشته به پیمانکاران بخش خصوصی، موضوع مهمی است که به نظر می‌رسد لازم باشد دولت جدید اهتمام ویژه‌ای نسبت به آن داشته باشد. پیرو اهمیت این موضوع گفتگویی با آرش نجفی، رئیس هیات مدیره انجمن انرژی‌های تجدیدپذیر ایران از تشکل‌های عضو مجمع تشکل‌های دانش‌بنیان ایران ترتیب داده‌ایم.

وضعیت مطالبات بخش خصوصی از دولت به چه صورت است؟ این شرایط چه تاثیری روی اقتصاد کشور و صنعت نفت گذاشته است؟

ببینید وقتی که وزارت نفت چرخه اقتصادی خودش را درست نچیند و نتواند یک گردش مالی درست را تدبیر کند، به مرور همه اقتصاد کشور مثل مهره‌های دومینو پشت سر هم می‌افتند و

خصوصی به مرور نه کاری انجام می‌دهد و نه پروژه‌ای اجرا می‌کند و در نهایت مواجه می‌شویم با اینکه اگر بخش خصوصی بخواهد پروژه‌ای هم اجرا کند مجبور است هزینه‌هایی که در اثر دیر پرداخت شدن به او تحمیل شده را جبران کند و اینگونه هزینه‌ها هم بالاتر می‌رود. مطمئن باشید این دولتی که اکنون اینگونه آسیب دیده است دلایل متعددی دارد. چراکه، این عدم توجه واقعی به بخش خصوصی، عدم اطمینان، عدم توجه به رویکرد اقتصاد درست اولین صدمه را به دولت خواهد زد.

سابقه تاریخی موجود گویای آن است که تحریم‌ها هم روی این مصائب و مشکلات اثرگذار بوده‌اند.

ببیند، زمانی شرکت نفت ایران جزو موفق‌ترین شرکت‌های اقتصادی دنیا بود. همه چیز هم به تحریم بر نمی‌گردد. تحریم بهانه‌ای است برای کسانی که می‌خواهند روی سوء مدیریت‌های خود سرپوش بگذارند و نمی‌توانند پاسخگو باشند. سوء مدیریت‌ها را بر گردن تحریم می‌اندازند. در واقع اتفاقی که برای اقتصاد کشور افتاده این است که توانایی‌های اقتصادی بخش خصوصی را نادیده گرفتیم و به همین دلیل بازگشت اقتصادی نداشتیم و هزینه‌های تمام شده پروژه‌ها توسط مجموعه‌های خصولتی به دلیل حجم زیاد بروکراسی و حجم زیاد هزینه‌های عملیاتی به هیچ عنوان سودآور تمام نشده است.

با توجه به مسائلی که راجع به آن صحبت کردیم و به درستی هم گفتید که شرایط به چه صورت رقم خورده و الان در چه شرایطی هستیم و با توجه به شرایط کنونی، دو موضوع است که دوست دارم راجع به آنها صحبت کنیم. یکی بحث مطالباتی

این چه می‌تواند باشد؟ این بدان معناست که آن کسی که واقعا اقتصاد را می‌فهمد و بایستی از این سهم اقتصادی انتفاع برده، در کشور پویایی ایجاد کرده و چرخه اقتصادی کشور را کامل کند، متاسفانه در انتهای صف است و حداقل انتفاع و سود را کسب می‌کند. همین فرآیند باعث می‌شود که در واقعیت نتوانیم بخش خصوصی واقعی تقویت شده داشته باشیم که موجب ایجاد اطمینان در سرمایه‌گذاری‌ها شود. وقتی بخش خصوصی واقعی اطمینانی به سرمایه‌گذاری نداشته باشد، سرمایه خود را به سمت دیگری هدایت می‌کند و در نتیجه دچار کمبود سرمایه و سرمایه‌گذار در کشور می‌شویم.

در شرایطی که سرمایه‌گذار بخش خصوصی موج عدم اطمینان را در جامعه مشاهده کرده و مستمرا خسارت دیده قطعا دیگر روی این حوزه سرمایه‌گذاری نخواهد کرد و در نتیجه شاهد فرار سرمایه داخلی و عدم ورود سرمایه خارجی به کشور هستیم. در نتیجه، وقتی شما چیزی به عنوان سرمایه و سرمایه‌گذاری در کشور نداشته باشید، به مرور اقتصاد کشور لم‌بزرع شده و شما مواجه می‌شوید با یک بیابان لم‌بزرع.

این که امروز دولت به دنبال این است که چگونه صورت وضعیت‌های بخش خصوصی را پرداخت کرده و به موقع بدهی‌های خود را به بخش خصوصی پرداخت نمی‌کند و در نتیجه تورم توان مالی بخش خصوصی را لحظه به لحظه تضعیف و کوچک‌تر و کوچک‌تر می‌کند، بخش خصوصی دیگر قدرتی برای حضور و مشارکت در اقتصاد کشور نخواهد داشت.

بنابراین، اتفاقی که می‌افتد این است که بخش

برساند، با ده هزار تومن تمام می‌کند. پروژه که قرار بوده دو هزار تومان سود بدهد، دو بیست تومان سوددهی دارد؛ پس این چرخه اقتصادی تماما ناقص و معیوب است. چون باعث شده که پیمانکار حتی از ثروت اولیه خود نیز باز بماند. دیگر اینکه قیمت پروژه‌ها گران‌تر تمام شده و درآمدزایی و بازده پروژه هم کاهش پیدا می‌کند. یعنی وقتی شما نگاه می‌کنید، می‌بینید این چرخه معیوبی که دولت درست کرده، این برونسپاری امور به شرکت‌های دولتی و خصوصی، حذف بخش خصوصی و اصرار بر اینکه امور در دست دولت باشد، فقط و فقط منجر به این شده که هر روز بدنه اقتصادی ضعیف‌تر، ناتوان‌تر و ناکارآمدتری داشته باشیم.

راه حل رفع این معضل چیست؟

ما باید صندوق‌های سرمایه‌گذاری را تقویت کنیم؛ بدانیم که در بورس اتفاق ویژه‌ای نمی‌افتد. بورس ما غلط است و بیشتر به یک قمارخانه شبیه است که همه در آن بازنده هستند. مردمی که به امید انتفاع وارد بورس می‌شوند، می‌بازند و یک عده‌ای به خصوص که اطلاعات را در اختیار دارند، به دلیل تسلطشان بر این اطلاعات برنده می‌شوند. نهایتاً وقتی جامعه‌ای فقیر و ناتوان می‌شود پس توان پرداخت مالیات را هم ندارد و چرخه و گردش اقتصادی هم ناقص می‌شود و نهایتاً کل مملکت است که از این نحوه مدیریت فقیر، ناتوان و فرتوت می‌شود.

پس، توان اقتصادی، قیمت‌ها، همه و همه مبین اشتباه رفتاری ماست که دولت‌ها تلاش مجددانه کرده‌اند برای اینکه بخش خصوصی را مستمرا تضعیف و حذف کنند. پیمانکاری و بخش خصوصی

است که بخش خصوصی از دولت دارد و اینکه که اگه پروژه‌های هم به بخش خصوصی سپرده می‌شود، حالا با هر جزییاتی در نهایت بخش خصوصی متضرر می‌شود و دیگری همان موضوع رده چندم بودن بخش خصوصی در انجام پروژه‌هاست که بسیار موضوعات مهمی هستند. اگر ممکن است بیشتر راجع به این مقولات توضیح دهید.

دیر پرداخت کردن صورت وضعیت توسط دولت با توجه به تورم حدود ۵۰ درصدی، عملاً پول سرمایه‌گذار و پول بخش خصوصی را از بین می‌برد. صورت وضعیت به موقع پرداخت نمی‌شود و شامل تورم هم که می‌شود، عایدی و توانایی فرد عملاً نصف می‌شود. در اکثر مواقع دیر پرداخت کردن صورت وضعیت‌ها فرد را از روز اول هم کم توان‌تر می‌کند. یعنی فردی آمده و کار اقتصادی و کار اجرایی کرده اما نه تنها سود نمی‌کند، بلکه به سرمایه اولیه خودش هم نمی‌رسد. توجه نمی‌کنیم به اینکه عدم پرداخت به موقع اولین آسیب را به دولت می‌زند. چرا؟ چون بخش خصوصی از توان استمرار کار که عاجز می‌شود، هیچ، یک مشکل جدی دیگر هم رخ می‌دهد و آن هم این است که در وصول مطالبات دولت هم فرآیندها موفق نیست.

دولت قاعدتاً بایستی از بازگشت سرمایه و پروژه‌ها انتفاع ببرد، وقتی پیمانکار به دلیل دیرکرد در پرداخت توانایی ندارد پروژه را به اتمام برساند، عملاً کارها با تاخیر انجام می‌شود و کاری که طی دو سال قرار بود نتیجه بگیرد در ۱۰ سال به اتمام می‌رسد.

پیمانکاری که بایستی کار را با هزار تومن به اتمام

این مردم هستند که تاریخ را ساختند ولیکن متاسفانه حکومتها از درک این موضوع غافلند و اکثر مواقع با انحراف ذهنی و با اشتباهاتی که دچارش می‌شوند موجب بروز هرج و مرج اجتماعی و اقتصادی در کشور می‌شوند. نمونه آن هم بی‌دقتی دولت دهم به فرمایشات مقام معظم رهبری مبنی بر اصلاح الگوی مصرف بود که باعث یک اشتباه و یک انحراف بزرگ مبنی بر پرداخت مستقیم یارانه‌ها شد که پیامدهای آن همین تورم افسار گسیخته و همین مشکلات فراوان شامل ناترازی انرژی و امثالهم است. در آن زمان رییس‌جمهور وقت به هیچ‌عنوان به هیچ‌کدام از توضیحات ما به‌عنوان بخش خصوصی توجه نکرد.

اکنون بعد از چهارده سال ما آبستن تورم چند صد درصدی هستیم، با ۱۸ هزار مگاوات کمبود برق مواجه هستیم. با ۲۷۰ میلیون متر مکعب کمبود گاز در ایام سرد سال مواجه هستیم. با چند میلیارد دلار کمبود بنزین در کشور مواجه هستیم. همه این‌ها به خاطر این است که دقت نظر به پیشنهاد بخش خصوصی چه در دولت دهم، چه در دولت یازدهم و چه در دولت دوازدهم و چه در دولت سیزدهم نشد.

را ضد ارزش تعریف کرده‌اند به جای این که بدانند آرمان مولد اقتصاد یک کشور اتفاقاً بخش خصوصی است.

ما رفتارهای دولت سیزدهم را نسبت به پارلمان بخش خصوصی دیدیم که چقدر با بی‌مهری، بی‌دقتی و با عناد نسبت به بخش خصوصی رفتار کردند و حتی تلاش کردند پارلمان بخش خصوصی که یک تشکل ۱۴۰ ساله و در واقع اولین شاکله قانونمندی اجتماعی و قانونمندی پارلمانی است را با دلایل نامربوط زیر نظر دولت و قواعد دولت و استصوابی کنند.

خب اینها مبین این که در دولت هیچ باوری به بخش خصوصی وجود ندارد. پس اگر قرار است چیزی را به دولت یادآور شویم باید این را یادآوری کنیم که به بخش خصوصی احترام بگذارد و به توانایی بخش خصوصی اعتقاد داشته باشند و باور داشته باشند که این بخش خصوصی بوده که این کشور را ساخته است. دولت‌ها، حکومت‌ها و پادشاه‌ها آمده‌اند و رفته‌اند. آنچه که ساختارهای این مملکت را حفظ کرده و ما را دارای تمدن چند هزار ساله کرده اتفاقاً ایفای نقش بخش‌های خصوصی که همان مردم هستند و در واقع ایفای نقش مردم بوده است.

اعضای مجمع تشکل‌های دانش بنیان ایران

اتحادیه صنایع هوایی و فضایی ایران

انجمن تولیدکنندگان نرم افزار تلفن همراه ایران

اتحادیه صنایع لوح‌های فشرده ایران

کانون طراحی-مهندسی و طراحی مونتاز ایران

انجمن صنفی شرکت‌های اتوماسیون صنعتی

انجمن تولیدکنندگان و واردکنندگان ماشین‌آلات سنگین معدنی، ساختمانی و راهسازی

انجمن ناشران دیجیتال

اتحادیه صادرکنندگان تجهیزات پزشکی

انجمن صادرکنندگان خدمات فنی و مهندسی ایران

سندیکا تولیدکنندگان تجهیزات فن آوری اطلاعات ایران

انجمن انرژی‌های تجدیدپذیر ایران

انجمن شرکت‌های مهندسی و پیمانکاری نفت و گاز و پتروشیمی

سندیکا صاحبان صنایع داروهای انسانی ایران

سندیکا تولیدکنندگان مکمل‌های رژیمی غذایی ایران

سندیکا شناسایی و مکانیابی رادیویی

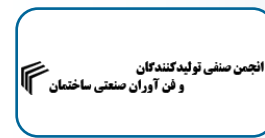
انجمن آزمایشگاه‌های همکار آزمون و واسنجی

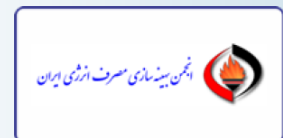
سندیکا صنعت مخابرات

سندیکا تولیدکنندگان داروهای دامپزشکی

انجمن صنفی تولیدکنندگان و فن آوران صنعتی ساختمان

انجمن بهینه‌سازی مصرف انرژی ایران

انجمن تولیدکنندگان و صادرکنندگان محصولات بیوتکنولوژی پزشکی ایران

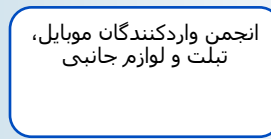
سندیکا صنعت برق

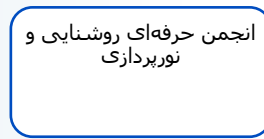
انجمن صنفی کارفرمایی ماشین‌سازان صنایع غذایی ایران

اتحادیه تولیدکنندگان و صادرکنندگان نرم‌افزار ایران

انجمن واردکنندگان موبایل، تبلت و لوازم جانبی

انجمن حرفه‌ای روشنایی و نورپردازی

اتحادیه شرکت‌های فنی مهندسی حفاظت الکترونیک و شبکه‌های ایمنی

انجمن ارگانیک ایران

انجمن های استانی

انجمن شرکت های دانش بنیان
سلامت همدان

انجمن شرکت های دانش بنیان
استان اصفهان

انجمن شرکت های
دانش بنیان استان گیلان

انجمن شرکت های دانش بنیان
خراسان رضوی

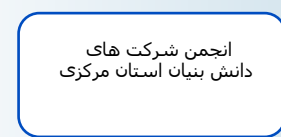
انجمن شرکت های دانش بنیان
سلامت تهران

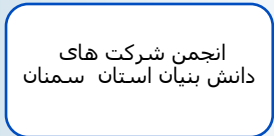
کانون کارآفرینی استان تهران

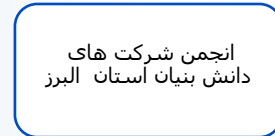
انجمن شرکتهای ریاتیک و
مکاترونیک استان تهران

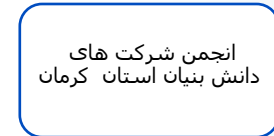
انجمن شرکت های
دانش بنیان استان مرکزی

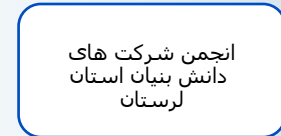
انجمن شرکت های
دانش بنیان استان سمنان

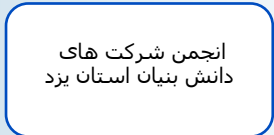
انجمن شرکت های
دانش بنیان استان البرز

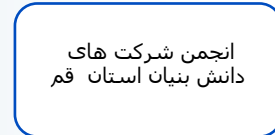
انجمن شرکت های
دانش بنیان استان کرمان

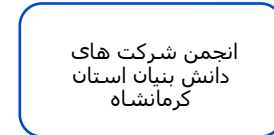
انجمن شرکت های
دانش بنیان استان
لرستان

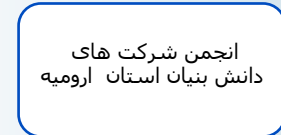
انجمن شرکت های
دانش بنیان استان یزد

انجمن شرکت های
دانش بنیان استان قم

انجمن شرکت های
دانش بنیان استان
کرمانشاه

انجمن شرکت های
دانش بنیان استان ارومیه